

ADAPTACIÓ TEATRAL:

LA INCREÏBLE HISTÒRIA DE NOMATURIS QUETINCPRESSA

REPARTIMENT

Aitana	Narradors (estrella de mar)
Zoé	Ou neguitós, Narradors (estrella de mar)
Judit	Mare, peix pallaso
Lukas	Peix cirurgiaà, peix martell, peix serra, peix trompeter
Marc	Nomaturis
Àlex	Tauró, Leonard

TEXT

César Burgués	Adaptació per teatre de cambra fosca de l'obra: "La increïble història de Nomaturis Quetincpressa"
---------------	--

MÚSIQUES

Marta Traveset	
----------------	--

Escola de Lladurs
Gener de 2012

ESCENA 1

(Comença la **música** i apareix en un racó de l'escenari l'estrella de mar que farà el paper de Narrador durant tota la història)

(Narrador) No fa gaire temps i no massa lluny d'aquí, a prop de les costes barcelonines, va tenir lloc la història que ara us contaré.

Dins el mar, en un foradet entre els rocs, hi havia enganxats un munt d'ouets de peix. No calia ser gaire observador per tal de veure que d'entre tots aquells ous n'hi havia un que no parava de bellugar-se.

- (Mare) Però què és això? Quin ou tan neguitós: cap amunt, cap avall, cap a una vora, cap a l'altra, sembla ben bé una baldufa –diu la mare tota preocupada.
- (Nomaturis) Pluff! –se sent un soroll i esclata l'ou.
- (Mare) Ha esclatat com un pet de llop. Quin ou tan estrany! –La mare se'l mira tota estranyada mentre el petit peixet va d'un lloc a l'altre.
- (Nomaturis) Iuuju. Vigileu que vinc! Atenció que no puc parar!
- (Mare) Mai no havia vist res igual, sembla un avió descontrolat! Atura't home, atura't que et faràs mal tot just sortit de l'ou –deia la mare mirant d'un lloc a l'altre aquell peixet boig.
- (Mare) I, quin nom li posarem? –passa de nou el peixet a tota velocitat per davant la mare.
- (Nomaturis) Atenció mare! Iuhuu, Iuhuu!
- (Mare) Ja ho tinc! –va dir la mare– es dirà Nomaturis i de cognom Quetincpressa.

(Narrador) El temps anava passant però Nomaturis no canviava. La mare no parava de dir-li:

- (Mare) No corris tan de pressa ni t'allunyis perquè tindràs algun ensurt.
- (Nomaturis) No passa res, mare –Nomaturis s'allunya, desapareix la mare i apareix un nou escenari.
- (Tauró) Ha, ha ha. Ja tinc l'esmorzar –diu un tauró gris mentre comença a perseguir-lo amb una boca tan oberta i fosca que semblava un pou sense fons.
- (Nomaturis) Déu meu! Ja cal que m'afanyi perquè aquest fa cara de pocs amics! –Diu Nomaturis mentre comença a nedar ràpidament.

(Van una bona estona l'un darrera l'altre sortint i apareixent per una banda i altra de l'escenari. **Música** de la pel·lícula "Tiburón")

("Catrac!") Se sent un soroll i es veu Nomaturis que s'estavella contra un roc i cau atordit dins un clotet.)

- (Tauró) On s'ha posat aquest maleït peix, no potser que m'hagi guanyat la partida aquell marrec a mi, al rei del mar, UMM, UMM –El tauró dóna unes voltes i marxa tot enfadat.
- (Nomaturis) Què m'ha passat, on estic, em fa mal tot. Oh! Però que em passa no puc nedar! Les meves aletes no responen, ai, ai, ai... –Nomaturis marxa com pot.

- (Mare) Fill meu, però que has fet? Què t'ha passat?
- (Nomaturis) Ai mare! No ho sé, un peix enorme se'm volia menjar i vaig xocar contra alguna cosa i ara no puc nedar.
- (Mare) No perdem ni un minut, anem a veure el peix cirurgià, que és el metge de tots els peixos -Marxen tots dos cap a casa del metge.

ESCENA 2

(Música)

- (Mare) Senyor cirurgià! Podem passar? -Crida la mare
- (Peix cirurgià) Qui em crida? Què passa? -Apareix el peix cirurgià
- (Mare) El meu fillet. S'ha estavellat i no li responen les aletes
- (Peix cirurgià) Ummm, mal assumpte. No hi ha res a fer, això no té solució. Hauràs de nedar molt a poc a poc i aturar-te per descansar molt sovint -Va dir el peix cirurgià després d'inspeccionar-lo.
- (Mare) Però, vol dir, senyor cirurgià?, Tan greu és?
- (Peix cirurgià) Déu n'hi do! No li veig cap solució

(Narrador) Quina mala notícia!, ja no podria nedar mai més com abans.

- (Nomaturis) Ja trobaré jo alguna solució, ja -Va dir Nomaturis- Ja està! Aniré a veure el peix serra, que és el fuster de tots els peixos -Nomaturis marxa a veure el peix serra.

(Nomaturis es desplaça cap a un costat de l'escenari on apareix el peix serra)

- (Nomaturis) Senyor peix serra. Necessito un bastó per ajudar-me a nedar i una cadireta per parar a descansar.
- (Peix serra) Però, però és que no sé si... -El peix serra intenta explicar-li, però Nomaturis ni se l'escolta i marxa.

(Narrador) Al cap de pocs dies, Nomaturis torna per recollir el seu encàrrec.

(Música de pas de temps.)

- (Nomaturis) Senyor peix serra. Com tinc el meu encàrrec?
- (Peix serra) Aquí ho tinc, però és que no se si....
- (Nomaturis) A veure, a veure -Nomaturis agafa la el bastó i la cadira- Però que és això, que em passa? Uoooou! -Nomaturis surt disparat cap amunt.
- (Peix serra) Ja t'ho vaig intentar explicar, però com que mai no t'escoltes a ningú. Perquè penses que he deixat l'ofici de fuster?
- (Nomaturis) Quin fracàs! Hauré de trobar una altra solució -va pensar Nomaturis- Com ho faré? Com ho faré?... Ja ho tinc!, aniré a veure el peix martell, que és el manyà de tots els peixos, i li diré que em faci un bastó i una cadireta de ferro. És clar, sí, això sí que funcionarà!

(Narrador) Al dia següent Nomaturis s'adreça cap a casa del peix martell.

- (Nomaturis) Senyor peix martell. Necessito un bastó per ajudar-me a nedar i una cadireta per parar a descansar.
- (Peix martell) Però, però és que no sé si... -El peix martell intenta explicar-li, però Nomaturis ni se l'escolta i marxa.

(Narrador) Al cap de pocs dies, Nomaturis torna per recollir el seu encàrrec.

(Música de pas de temps.)

- (Nomaturis) Senyor peix martell. Com tinc el meu encàrrec?

- (Peix martell) Aquí ho tinc, però és que no se si....
 - (Nomaturis) A veure, a veure -Nomaturis agafa la el bastó i la cadira- Però que és això, que em passa? Uoooo! -Nomaturis surt disparat cap al fons del mar.
 - (Peix martell) Ja t'ho vaig intentar explicar, però com que mai no t'escoltes a ningú. No ho veus que pesa massa i s'enfonsa?
- (Nomaturis s'adreça al centre de l'escenari)
- (Nomaturis) Què faré ara? -va dir tot preocupat, mentre se sent riure i apareix un peix pallaso
 - (Peix pallaso) Hi, hi, hi. Hi, hi, hi. Això només ho pot arreglar "Leonard". Hi, hi, hi
 - (Nomaturis) Qui és aquest Leonard? -va preguntar Nomaturis.
 - (Peix pallaso) Hi, hi, hi. Hi, hi, hi. Leonard és un peix estudiant. Hi, hi, hi. Hi, hi, hi. El més gran savi de tot el mar -va dir el peix pallaso.
 - (Nomaturis) Escolta, peix pallaso! I on el puc trobar? -digué Nomaturis tot impacient.
 - (Peix pallaso) Hi, hi, hi. Hi, hi, hi. Doncs, si nedes cap a l'est durant un parell de setmanes, Hi, hi, hi. Hi, hi, hi, arribaràs a les costes d'Itàlia, i allà, Hi, hi, hi. Hi, hi, hi, tothom el coneix -va contestar el peix pallaso mentre s'allunyava tot rient.
 - (Nomaturis) Buf! Dues setmanes!, no sé si podré - exclamà Nomaturis- Però ho he de fer, jo vull nedar tan ràpid com abans, així que si cal anar a veure al Leonard, aniré a veure'l. Ja està decidit! Però... i L'est? On és l'est? -diu tot cridant.
 - (Peix pallaso) Tu segueix la resplendor del Sol de bon matí, Hi, hi, hi - contestà el peix pallaso girant-se.

ESCENA 3

(Passa el temps, un dia i una altre. Surt i s'amaga el Sol mentre Nomaturis continua nedant. **Música** d'aventura, de camí,...)

(Narrador) No va ser gens fàcil nedar tant de temps amb aquelles aletes espatllades, però, finalment, ho va aconseguir.

Allà ningú no parlava català, tothom parlava l'italià; no era ben bé igual, però s'assemblaven una mica i segurament es faria entendre.

De cop i volta, va escoltar una música que sortia d'entre un corall; s'hi va atansar i es va trobar un peix tamborer i un peix trompeter que estaven assajant.

(Apareixen un peix trompeter i un peix tamborer i Nomaturis s'hi atansa mentre sona **música** de trompeta i tambor).

- (Nomaturis) Amics! Sóc el Nomaturis i vinc de molt lluny -va cridar- Què sabeu on viu Leonard?
- (Peix trompeter) Leonard!... mmm, Leo..... ah! Leonardo da Vinci!, i es clar que sí, aquí tothom el coneix -contestà el trompeter- Darrera d'aquells coralls vermells el trobaràs.
- (Nomaturis) Gràcies amics! -contestà Nomaturis mentre s'hi dirigia.

(Apareixen uns coralls vermells i darrera un peix estudiant, el Leonard)

- (Nomaturis) Leonard? Ets tu el Leonard?
- (Leonard) **Ciao Bambino**, què vols? Et passa alguna cosa?
- (Nomaturis) Sí, fa un temps vaig tenir un petit accident i les aletes ja no em responen. Abans nedava molt de pressa i ara em canso molt.
- (Leonard) **A veure**, deixa'm fer una ullada -El Leonard inspecciona les aletes del Nomaturis- Aha! Ja ho veig. No et preocupis, que això t'ho soluciono jo en un moment -digué, molt seriosament, en Leonard.

(S'apaguen els llums i se sent soroll de xerrac i martell. S'obre el llum)

- (Leonard) **Ja ho tinc!** -cridà Leonard- T'he fet unes ales d'esponja de mar que et lligaré a l'esquena i, amb elles, no nedaràs,... volaràs! -li anava dient en Leonard mentre li ensenyava aquelles ales fetes d'esponja de mar.
- (Nomaturis) Però, si això ho he vist a les gavines els dies que sortia a guiar-me amb el Sol en despuntar el dia. Vols dir que funcionaran dins l'aigua? -va preguntar, tot confós, Nomaturis.
- (Leonard) **I és clar que sí!**, ara ho provarem -digué en Leonard mentre li col·locava les ales- podràs volar dins l'aigua com un ocell a l'aire.
- (Nomaturis) Això és fantàstic! -digué Nomaturis mentre volava dins l'aigua a tota velocitat- Gràcies, Leonard, no sé com t'ho podré pagar.
- (Leonard) No m'has de pagar res -contestà en Leonard- però, recorda que ara ja no ets un peix qualsevol, ara ets **un peix volador**.

(Narrador) I és des d'aquell dia, que dins el mar hi ha peixos voladors, perquè en Leonard va obrir una botiga d'ales per tots els peixos que s'haguessin ferit les aletes.

(**Música:** dansa amb els personatges mentre tots els nens canten una cançó assajada a totes les escoles)